

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/438/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111215122
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7111215122.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik mesta Košice, akciová spoločnosť, so sídlom v Košiciach, Bardejovská 6, IČO: 31701914, zastúpeného JUDr. Peter Frajt, advokát, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 5 proti žalovanému: K. Š., E.. XX.X.XXXX, I. K. D., I. XX, v konaní o zaplatenie 55,55 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 17.5.2013 č.k. 10C/11/2012-24 a o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Košice I z 19.7.2013 č.k. 10C/11/2012-34 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

P o t v r d z u j e uznesenie z 19.7.2013 č.k. 10C/11/2012-34.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I (ďalej iba súd prvého stupňa) rozsudkom zo 17.5.2013 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 55,55 eur, príslušenstvo istiny 1,70 eur a 9 %-ný úrok z omeškania ročne z istiny od 15.7.2010 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 39,95 eur na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa vo veci rozhodol bez pojednávania s poukazom na ust. § 115a ods. 1 a 2 O.s.p., pretože ide o drobný spor. Súd prvého stupňa vykonal následne dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a vo veci rozhodol s poukazom na ust. § 760 a 772 Občianskeho zákonníka (ďalej iba OZ) a na ust. zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalovaný cestoval dňa 14.7.2010 na autobusovej linke č. 51 vozidlom MHD bez toho, aby zaplatil cestovné, ktoré v danom čase činilo 0,55 eur. Z prepravného poriadku vydaného žalobcom platného v čase vykonania kontroly je zrejmé, že cestujúci uzatvára zmluvu o preprave osôb okamihom nastúpenia do vozidla MHD. Platný cestovný lístok je potvrdením o uzatvorení tejto zmluvy. Žalovaný nezaplatil žalobcovi cestovné vo výške 0,55 eur, preto je povinný zaplatiť úhradu 100 - násobku základného cestovného bez príplatkov a zliav podľa § 9 písm. b/ v spojení s ust. § 14 ods. 2 zákona č. 168/1996 Z.z. O úrokoch z omeškania rozhodoval podľa § 517 OZ s použitím § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Ďalej súd prvého stupňa žalovaného zaviazal zaplatenie sumy 1,70 eur titulom nákladov na vyhotovenie výzvy na úhradu pohľadávky a poštovného za jej doručenie, pretože sa jedná o príslušenstvo pohľadávky. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 150 ods. 2 O.s.p.

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorý uvádza, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvého stupňa a poukazuje na to, že žalobca nepreukázal listinný dôkaz voči jeho osobe, kde bolo v písomnej forme dokázané, že sa stal skutok. Súd vykonal dokazovanie len s navrhovateľom, čo je podľa názoru odvolateľa čudná vec. Na pojednávaní žiadal predvolať príslušníka polície, aby sa vyjadril k osobným údajom.

Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že konanie je postihnuté procesnou vadou, pretože postupom súdu bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom.

Odvolateľ namieta, že „súd vykonal dokazovanie len s navrhovateľom“. Aj keď odvolateľ sa vyjadruje laickým jazykom, je potrebné z obsahu odvolania vyvodiť jeho námietku proti tomu, že vo veci súd nevykonával dokazovanie. Ďalší dôvod, ktorý žalovaný v odvolaní uvádza sa týka toho, že nebol dokázaný skutok, na ktorom je žaloba postavená.

Z obsahu spisu tiež vyplýva, že po vydaní platobného rozkazu podal žalovaný proti nemu odpor, v ktorom namieta rovnaké okolnosti, ako v odvolaní proti rozsudku. Uvádza, že žalobca nepreukázal listinný dôkaz voči jeho osobe, kde by bol v písomnej forme dokázaný skutok. Namieta tiež dôveryhodnosť výpovede, resp. stanoviská zamestnanca žalobcu.

Súd prvého stupňa vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na ust. § 115a ods. 2 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Prejednanie veci bez nariadenia pojednávania na súde prvého stupňa predstavuje výnimku zo zásady ústnosti a priamosti civilného procesu. Dôvod, pre ktorý zákonodarca umožnil rozhodovať drobné spory bez nariadenia pojednávania vyplýva zo zásady hospodárnosti konania.

Aj pri drobných sporoch však platí, že súd je vo veci povinný rozhodnúť na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

V sporovom občianskom súdnom konaní majú účastníci konania povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Splnenie týchto povinností zároveň vymedzuje procesný rámec dokazovania podľa § 120 ods. 1 O.s.p.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že vo veci rozhodol výlučne na základe dôkazov, ktoré označil a navrhol žalobca. Súd prvého stupňa však opomenul, že žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu spochybnil skutkový základ žaloby tak, ako ho žalobca formuloval a ako ho dôkaznými prostriedkami preukazoval.

Pokiaľ už v čase, keď súd prvého stupňa prejednával vec bez nariadenia pojednávania bolo zrejmé, že žalovaný spochybnuje skutkový stav tvrdený žalobcom a dôkazné prostriedky ním predložené, neboli splnené predpoklady pre prejednanie veci bez nariadenia pojednávania, i keď sa jedná o drobný spor.

Súčasťou práva na spravodlivý proces podľa článku 48 ods. 2 Ústavy je právo na prerokovanie veci v prítomnosti účastníka konania, aj právo vyjadriť sa k všetkým vykonávaným dôkazom.

Pokiaľ teda súd prvého stupňa prejednal vec bez nariadenia pojednávania, hoci vedel o tom, že skutkový stav a dôkazné prostriedky označené žalobcom žalovaný spochybnil, došlo tým postupom súdu prvého stupňa k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom. To je dôvod na zrušenie rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

Úlohou súdu prvého stupňa bude riadne vec prejednať s nariadením pojednávania, na pojednávaní vykonať dôkazy navrhované žalobcom i žalovaným a vo veci opätovne rozhodnúť.

Súd prvého stupňa rozhodne zároveň aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Uznesením z 19.7.2013 č.k. 10C/11/2012-34 súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 16,50 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti uzneseniu podal žalovaný odvolanie, v ktorom uvádza: „za čo mám zaplatiť, že sudca zaspal počas pojednávania, to nech si vyplatí pán sudca, pojednávanie nestalo ani jeden cent“.

Odhliadnuc od skutočností, že odvolanie žalovaného neobsahuje žiadne relevantné námietky vo vzťahu k uloženej poplatkovej povinnosti, odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvého stupňa o vyrubení súdneho poplatku za odvolanie je vecne správne.

Žalovaný ako odvolateľ je poplatníkom poplatkového úkonu, pretože podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov sa platí za odvolanie súdny poplatok v rovnakej výške, ako za návrh na začatie konania.

Súd prvého stupňa preto správne rozhodol, ak zaviazal žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku v sume 16,50 eur.

Odvolací súd uznesenie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.